

Epistola întâi a lui Pavel către Tesaloniceni (4)

Capitolul 4

Henry Allen Ironside

Online începând de la: 14.06.2023, Actualizat: 14.06.2023

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

RESPONSABILITATE ȘI RĂPIRE

Îndemnuri (Versetele 1-12)

Versetele 1,2

1. Tesaloniceni 4.1,2: Încolo deci, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, după cum ați primit de la noi cum trebuie să umblați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, cum și umblați, să prisosiți și mai mult. Pentru că știți ce porunci v-am dat prin Domnul Isus.

În pasajele următoare, apostolul prezintă un mod de viață plăcut lui Dumnezeu. În timpul slujbei sale printre credincioșii din Tesalonic, Pavel revelase cu chibzuință și partea practică a creștinismului. Uneori suntem înclinați să neglijăm aceasta. Suntem așa de mult preocupați cu doctrina, încât nu subliniem suficient responsabilitatea noastră de credincioși. Ambele părți ale creștinismului sunt importante.

Versetele 3-5

1. Tesaloniceni 4.3-5: Pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu: sfințirea voastră, ca să vă feriți de curvie; fiecare dintre voi să știe să-și țină vasul în sfințenie și onoare, (nu în patima poftelor, ca și națiunile care nu-L cunosc pe Dumnezeu);...

Acest pasaj conține un avertisment deosebit față de păcatul curviei. Pe vremea lui Pavel, imoralitatea era așa de mult răspândită printre neamuri, încât chiar creștinii erau înclinați s-o privească cu o anumită indiferență sau chiar cu bunăvoință: Cum scrie Alexander Pope:¹

*Da, viciul e-un monstru ce vraga îți fură,
Destul e să-l vezi și ești plin de ură.
Dar dacă prea des vrei ca fața să-i vezi,
Te-apucă-ntâi mila și-l îmbrățișezi.²*

La popoarele păgâne, felul cel mai oribil de desfrâu era asociat cu închinarea la idoli lor falși. Dar Dumnezeu nostru este nesfârșit de sfânt și noi, cei care Îl cunoaștem, suntem chemați să luăm seama să evităm orice înclinație spre necurăție. Așa scrie apostolul: „Pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu: sfințirea voastră, ca să vă feriți de desfrâu” (1. Tesaloniceni 4.3; Schlachter).

Acest verset este citat de multe ori fragmentat, în mod deosebit de către aceia care înțeleg greșit semnificația sfințirii. Ei privesc sfințirea ca pe o a doua lucrare concretă a harului, care urmează îndreptării. Ei încearcă, pe baza unei premise false, să găsească în prima parte a acestui verset un sprijin biblic. Dar Pavel voia să spună cu aceasta că voia lui Dumnezeu este aceasta: credincioșii să se despartă de tot ce este rău și imoral. Credincioșii din Tesalonic trebuiau să se despartă de desfrâu și de imoralitate, care îi caracterizau pe mulți dintre ei înainte să fi fost mântuiți.

Este voia lui Dumnezeu ca cei credincioși să trăiască în curăție și să își privească trupul ca

închinat Lui (vezi îndemnul lui Pavel din versetele 4 și 5). Unii ar putea să spună: „Trăim într-o țară civilizată, în care oamenii au învățat deosebirea dintre o viață curată și una necurată; nu avem nevoie de un îndemn ca acesta.” Dar oricine cunoaște circumstanțele reale din interiorul și din afara Bisericii mărturisitoare, își dă seama cât de relevant este acest îndemn. Există întotdeauna ispita să se coboare standardul creștin. Nouă trebuie să ni se amintească permanent, cât de important este să ducem o viață curată.

Versetul 6

1. Tesaloniceni 4.6: ... Nimeni să nu treacă peste măsură și să nu nedreptățească în aceasta pe fratele său, pentru că Domnul este răzbunătorul tuturor acestora, după cum v-am și spus mai înainte și am mărturisit deplin.

Este imposibil să se păcătuiască în felul despre care scrie Pavel, fără să li se facă altora nedreptate. Păcatele, pe care el le amintește aici, nu pot fi făcute de unul singur și alți oameni vor fi mereu lezați prin astfel de fapte nelegiuite. De aceea, apostolul avertizează „să nu treacă peste măsură și să nu nedreptățească în aceasta pe fratele său”.

Versetele 7,8

1. Tesaloniceni 4.7,8: Pentru că Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie. De aceea, cel care disprețuiește *pe fratele său în aceasta*, nu disprețuiește pe om, ci pe Dumnezeu, care v-a și dat Duhul Său cel Sfânt.

Trupul credincioșilor este templul Duhului Sfânt (1. Corinteni 6.19) și el trebuie să fie dedicat slavei Domnului nostru. Cine disprețuiește un asemenea îndemn, „acela nu disprețuiește pe om, ci pe Dumnezeu, care v-a și dat Duhul Său cel Sfânt”.

Versetele 9,10

1. Tesaloniceni 4.9,10: Iar despre dragostea frățească nu aveți nevoie să vă scriem, pentru că voi înșivă sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții. Pentru că și faceți aceasta față de toți frații din întreaga Macedonie. Dar vă îndemnăm, fraților, să prisosiți și mai mult.

În versetele 9 și 10, Pavel vorbește despre dragostea care este dovada pentru firea nouă, care a fost dată tuturor celor care sunt născuți din Dumnezeu. Dragostea frățească a tinerilor convertiți din Tesalonic era evidentă pentru toți, dar apostolul le spunea că și în acest har (ca și în oricare altul) trebuie să aibă loc o creștere continuă.

Versetele 11,12

Pavel mai dă și un alt sfat foarte practic:

1. Tesaloniceni 4.11,12: ... Și să căutați cu stăruință să fiți liniștiți și să vă vedeți de ale voastre și să lucrați cu mâinile voastre, după cum v-am poruncit, ca să umblați cuviincios

față de cei de afară și să n-aveți nevoie de nimeni.

Cuvântul care este tradus aici cu „stăruință” înseamnă „a fi ambițios”. Să fim ambițioși, ca să ne rezolvăm propriile însărcinări; aceasta înseamnă că trebuie să ne îngrijim de propriile noastre treburi! Mulți oameni par să aibă ambiția să se intereseze de orice, în afară de propriile lor treburi. Dar interesarea de treburile altor oameni, duce mereu la ceartă și dezbinare.

Când Pavel îi îndeamnă pe credincioșii din Tesalonic „să lucreze cu mâinile lor”, el spune cu aceasta că un creștin credincios nu trebuie să fie dependent de alții. El trebuie să-și câștige propria întreținere prin muncă cinstită; dacă este posibil, să-și poarte singur de grijă. El să nu aștepte ca alți oameni să-l sprijine în trândăvie.

A doua venire a lui Hristos (versetele 13-18)

După îndemnurile din versetele de la 1 la 12, apostolul se îndreaptă spre o altă temă, spre o întrebare care îi preocupă pe tinerii creștini din Tesalonic. Timotei îi comunicase lui Pavel că ei își făceau griji pentru unii din mijlocul lor care adormiseră. Cei care mai trăiau se întrebau: Ce se va întâmpla cu cei adormiți, când va reveni Hristos?

Pe când Pavel era la credincioșii din Tesalonic, el le spunea că Isus va veni din nou, ca să-Și ridice Împărăția pe pământ. De aici au tras concluzia că aceia care au murit înainte de revenirea Domnului, n-ar putea să ia parte la domnia Sa, respectiv, că numai aceia care vor trăi la revenirea Sa Îi vor ura bun venit și vor participa la Împărăția Sa. Căci cum ar putea oamenii care nu mai sunt în lumea aceasta, să guverneze cu El? Apostolul a scris versetele de la 13 la 18 ca să corecteze neînțelegerea lor și să le împărtășească noua descoperire, pe care i-a făcut-o Domnul.

Versetul 13

1. Tesaloniceni 4.13: Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei care au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

Pavel începe cu cuvintele: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei care au adormit”. Când folosește expresia „adormiți”, vrea să spună „morți”. Mai târziu, când vorbește despre Isus, folosește expresia „a murit”, dar când vorbește despre credincioși, el folosește expresiile „a dormi” și „adormiți”. Hristos a murit; El a mers în moarte și în tot ce este legat de aceasta, atunci când a luat locul nostru la cruce. Dar noi, cei care credem în El, nu vom vedea moartea niciodată. Când intrăm în sfera pe care o numim „moarte”, trupul nostru doar va dormi până când va reveni Domnul Isus. Duhul nostru va părăsi trupul nostru și va merge la Hristos: „afară din trup, și acasă la Domnul” (2. Corinteni 5.8).

Versetul 14

1. Tesaloniceni 4.14: Pentru că, dacă credem că Isus a murit și a înviat, tot așa și Dumnezeu va aduce împreună cu El pe cei care au adormit în Isus.

Pavel nu-i mustră pe credincioși că sunt întristați pentru că și-au pierdut pe cei dragi în Hristos. Dar le spune să nu fie întristați ca ceilalți, care, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos, nu vor fi uniți din nou. Noi avem nădejdea unei revederi, „dacă credem că Isus a murit și a înviat” – și noi credem aceasta! Dacă n-o facem, nu suntem creștini. Realitatea morții și a învierii lui Isus este adevărul fundamental al creștinismului.

- **1. Corinteni 15.3,4** ne spune „că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că a fost înmormântat; și că a înviat a treia zi, după Scripturi”.
- **În Romani 4.25** se spune referitor la Hristos, că El „a fost dat pentru greșelile noastre și a fost înviat pentru îndreptățirea noastră”. Trupul lui Isus a înviat din mormânt. În acest trup S-a înălțat El la cer și în acest trup șade El acum pe tronul lui Dumnezeu.
- **În Romani 10.9,10** se spune: „Că dacă vei mărturisi cu gura ta pe Isus ca Domn și vei crede în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre morți, vei fi mântuit. Deoarece cu inima se crede spre dreptate și cu gura se mărturisește spre mântuire”. Oricine nu crede în moartea și în învierea lui Hristos, nu are niciun drept la denumirea de creștin.

În traducerea King-James, a doua parte din versetul 1. Tesaloniceni 4.14 sună așa: „Și pe aceia care au adormit în Isus, Dumnezeu îi va aduce cu El”. O traducere mai bună ar putea să fie așa: „Aceia care au fost strămutați în somn prin Isus, Dumnezeu îi va aduce cu El”. Domnul Însuși îi ia la Sine pe credincioșii Săi oboșiți și îi transpune în somn până în acea minunată dimineață a învierii, în care vor fi treziți de sunetul glasului Său. Dumnezeu îi va aduce atunci cu El.

Versetul 15

1. Tesaloniceni 4.15: (Pentru că vă spunem aceasta prin Cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care rămânem până la venirea Domnului, nu o vom lua nicidecum înaintea celor care au adormit.

Cum poate Domnul Isus să vină cu toți sfinții Săi ca să-Și ridice Împărăția, dacă unii dintre sfinții Săi sunt în cer și alții sunt pe pământ? Așa explică Pavel, că Domnul, atunci când îi va lua pe ai Săi, îi va învia pe cei morți, iar pe cei vii îi va transforma, și ei „vor fi răpiți în nori împreună cu ei, pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh” (1. Tesaloniceni 4.17). Apoi, Dumnezeu îi va duce afară cu Domnul Isus, când va coborî cu putere și slavă.

Era o descoperire nouă („Pentru că vă spunem aceasta prin Cuvântul Domnului”), că noi, care vom trăi când va reveni Domnul, n-o vom lua înaintea celor care au adormit. În cele trei Evanghelii sinoptice (Matei, Marcu și Luca) nu găsesc nici măcar un singur cuvânt despre acest aspect al venirii Domnului pentru sfinții Săi. În sinoptice, punctul de concentrare este întotdeauna pe ideea că Fiul lui Dumnezeu vine cu sfinții Săi ca să ridice Împărăția pe pământ. Evanghelia după Ioan stabilește totuși o legătură cu 1. Tesaloniceni 4.13 până la 18. Ioan ne relatează că Domnul, înainte să plece, le-a spus ucenicilor în camera de sus: „Pentru că Mă duc să vă pregătesc un loc; și, dacă Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, vin din nou și vă voi primi *la Mine* Însumi, ca, *acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14.2-3). Ei știau că El va reveni ca să-Și ridice Împărăția, căci aceasta le spusese deja înainte. Dar acum le-a oferit o informație despre o taină pe care o păstrase în inima Sa până în acest moment: „vin din nou și

vă voi primi la Mine”. Este aspectul venirii Sale, care îi este descoperit apostolului Pavel și prin el, și nouă.

Va exista o generație de creștini credincioși, care trăiesc pe pământ în trupul lor natural când va reveni Domnul. Nu avem nicio posibilitate să știm când va avea loc acest eveniment minunat. S-ar putea să-l placă să-și amâne venirea, până vom fi părăsit această lume, dar noi trebuie să trăim în așteptarea zilnică a venirii Sale.

În traducerea King-James se spune: „We which are alive and remain unto the coming of the Lord shall not *prevent* them which are asleep”³ (1. Tesaloniceni 4.15). Semnificația cuvântului englezesc, *prevent*, s-a modificat în ultimii trei sute de ani sau mai mult. Când a fost tradusă Biblia King-James, în 1611, *to prevent* încă mai însemna „a o lua înainte”. Când David vorbește despre rugăciunea sa de dimineață, în Psalmul 119.147, spune: *I prevented the dawning of the morning*: „Am împiedicat să se ivească dimineața”. El nu vrea să spună cu aceasta că împiedica răsăritul soarelui, ci că el se scula și se ruga înainte ca soarele să răsară. Deci, azi *to prevent* înseamnă „a împiedica”. Dar Pavel voia să spună că noi, care vom trăi când va reveni Hristos, nu vom intra nicio clipă în Împărăția cerească înaintea celor care au adormit. Vom intra toți împreună (și niciunul nu va intra înaintea celui alt).

Versetul 16

1. Tesaloniceni 4.16: Pentru că Domnul Însuși, cu un strigăt, cu glasul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, va coborî din cer; și mai întâi vor învia cei morți în Hristos; ...

În versetul 16 se spune că „Domnul Însuși” va coborî din cer. Îmi plac aceste cuvinte: Domnul Însuși! El este Acela pe care Îl aștept eu. Îngerii spun: „Acest Isus, care a fost înălțat de la voi în cer, așa va veni, în felul în care L-ați văzut mergând spre cer”. (Faptele apostolilor 1.11). Domnul Însuși este Cel pe care Îl așteptăm.

El va coborî cu „glasul arhanghelului” (Schlachter 2000). În Vechiul Testament, arhanghelul este legat în mod foarte deosebit cu poporul iudeu. În Daniel 12.1 se spune: „În timpul acesta, se va ridica Mihail, căpetenia cea mare, care stă pentru fiii poporului tău”. Glasul arhanghelului Mihail se va auzi în același timp când Domnul va chema pentru plecare. Când va veni Domnul, sfinții tuturor epocilor trecute, ca și credincioșii acestei epoci, vor fi cuprinși în împlinirea profeției.

Când va răsună „trâmbița lui Dumnezeu”, cei morți în Hristos vor învia mai întâi. Ultima frază poate fi tradusă textual: „Mai întâi vor învia cei morți în Hristos”. Milioane de oameni, al căror trup dormitează în pământ, vor auzi glasul Său. Lazăr l-a auzit pe când zăcea în groapă și el a înviat îndată la viață. Așa vor învia la prima înviere toți răscumpărații care au murit și vor fi din nou vii.

Versetul 17

1. Tesaloniceni 4.17: ... apoi noi cei vii, care rămânem, vom fi răpiți în nori împreună cu ei, pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh: și astfel vom fi întotdeauna împreună cu

Domnul.

Apoi noi, cei care suntem în viață, „vom fi răpiți în nori împreună cu ei”. Articolul hotărât pentru „nori” (din traducerea King-James) voalează sensul cuvintelor lui Pavel. Eu nu cred că noii ne vom ridica la norii flaușați de deasupra pământului nostru. Chiar și avioanele zboară deasupra norilor. Dar vor fi atâtea milioane dintre noi, încât vom urca în nori de oameni. Acest eveniment îl numim răpirea Adunării. Noi vom fi răpiți (purtați) ca să-L întâmpinăm pe Domnul „în văzduh”. Cuvântul care este tradus în Biblia King-James cu „a întâmpina”⁴ înseamnă „să mergi spre cineva, ca să te întorci cu el”, așa ca în Faptele apostolilor 28.15.

Noi vom fi „răpiți împreună cu ei” (Schlachter 2000). Aici jos avem părtășie împreună. Aici lucrăm împreună sub autoritatea Domnului. Iar când El va veni din nou, vom fi răpiți „împreună” (compară cu 1. Tesaloniceni 5.10). Îi vom cunoaște pe aceia cu care vom merge în întâmpinarea Domnului. Uneori mă întrebă oamenii: „Ne vom cunoaște în cer?” Ne vom cunoaște așa cum încă nu ne-am cunoscut niciodată mai înainte! „Dar atunci voi cunoaște deplin, cum am fost cunoscut și eu pe deplin” (1. Corinteni 13.12). Ne vom cunoaște așa cum ne-a cunoscut Dumnezeu Însuși.

În epocile viitoare se vor dezvălui evenimente minunate. Vom sta în trupurile noastre glificate, în fața scaunului de judecată al Domnului, ca să primim răsplata pentru faptele noastre din viața aceasta. El va coborî ca să-Și ia în primire Împărăția; și așa cum oștirile din Apocalipsa 19.14 Îl urmează pe Călărețul pe cal alb, așa vom veni noi cu Domnul, ca să participăm la slava Sa în această zi de triumf. Aceasta este nădejdea noastră, nădejdea Adunării.

Dar orice s-ar întâmpla, vom fi întotdeauna cu Domnul: „Și astfel vom fi întotdeauna împreună cu Domnul”.

Versetul 18

În afară de aceasta, apostolul spune:

1. Tesaloniceni 4.18: Astfel încurajați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte!

Îți mângâie aceste cuvinte inima? Așa ar trebui să facă, dacă trăiești pentru El. Dacă nu este așa, atunci aceste cuvinte nu au nicio mângâiere pentru tine.

Tradus de la: [Der erste Brief des Paulus an die Thessalonicher-4-a17030.html](http://Der-erste-Brief-des-Paulus-an-die-Thessalonicher-4-a17030.html)

Titlul original în engleză: „Chapter four: Responsibilities And Rapture”

Sursa: <https://plymouthbrethren.org>

Adnotare

[1] Nota redacției: Alexander Pope a fost un poet englez (1688-1744).

[2] Din: *Essay on Man. Epistle ii. Line 217*, de Alexander Pope: Vice is a monster of so frightful mien, | As to be hated needs but to be seen; | Yet seen too oft, familiar with her face, | We first endure, then pity, then embrace.

[3] Noi cei vii care rămânem până la venirea Domnului, nu trebuie să-i împiedicăm pe cei care au adormit.

[4] Nota redacției: În traducerea King-James scrie: To meet *the Lord in the air*: „pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh”.